

Biliyormusun

– muzaffer--te · 11 Temmuz 2010

BİLİYORMUSUN

Ölü sevdalar çağını yaşıyorum.
Çiçeğime ulaşamıyorum.
Zaman yakıyor umutlarımı.
Yüreğimi dinamitleyen,
Vuslat iştahlarım,
Hayaller kurmaya mecal kalmadı.
Soldum gülüm,
Biliyor musun?

Sevdamin egoları,
Aşılması zor surlar ördü,
Vuslatla hasret arasına
Sevda vitrinimin, ziyaları söndü.
Unutulmuş yetimler gibi
Öldüm gülüm
Biliyor musun?

Diyar, diyar taşıdığım
Sevda trenine yetişemedim,
Avare hayat sürdürdüm aşk,
Bigane hücrelerime gömüldü.
Aşkın sahte kimliği,
Beynime kıymıklarını batırırken,
Bileyli hançerlerle vuruldum,
Gölge oyunlarında.
Ve çelik kırbaçlar,
Umutlarımı kanatırken,
Sol yanımda taşıdığım
Toprağa gömüldüm gülüm
Biliyor musun?

Soldukça buruşan dertlerim,
Hiçliğimi ortaya çıkarırken,

Oyuna getirdiđin ömrümü mummyala samda,
Biliyorum ki,
Saklandıkça çürüdüm,
Yaşlandıkça öldüm,
Gecelerin zifirisinde,
Karabasan dehşetlere düştükçe,
Kendi yüređimden kovuldum gülüm,
Biliyor musun?

Hicran, tecelli etti kaderime.
Bir sevda bağışlasaydın,
Bin can ile koşarak bahara ererdim.
Sevdanın cimriliđi
Aşkın cömertliğini ezdikçe,
Bir mum kadar kalmadı,

Gözlerimin ziyası,
Karanlıklar da kaldım gülüm,
Biliyor musun?

Kaderime razı oluşum,
Alın yazıma inancımdan,
İşte bundan meydan okumadım kadere.
Paylaştım kederleri,
Ve hicran bana miras kaldı,
Yılların ötesinden.
En güzel anıları toprağa gömdüm,
Yeraltından duyduđun iniltiiler,
Benim umutlarımın çığlığı
İşte böyle fırgati buldum gülüm,
Biliyor musun?

Dengesiz Dalgalar, vurdukça kıyılarıma,
Zamansız fırtınalar kalbimi örseledi.
Aşkımı karanlığa gömerken,
Cellâdımı yüreğimde taşıyordum,
Son yolculuđa çıkmadan,
Doyasıya ağlayışım bundan,
İşte bundan yıkıldım gülüm,

Biliyor musun?

Muzaffer TEKBIYIK